# U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Pavla Simona a soudců Mgr. Ing. Radovana Havelce, JUDr. Romana Fialy, Mgr. Víta Bičáka, Mgr. Jitky Zavřelové a JUDr. Tomáše Rychlého, Ph.D. rozhodl o návrhu **Krajského soudu v Ústí nad Labem**, jako soudu rozhodujícího ve správním soudnictví, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Mostě** a dalších účastníků řízení vedeného u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 116 Nc 36013/2021, o podání ze dne 3. 11. 2021, označeném jako „podání stížnosti“: žalobkyně **I. M.**, a žalované **Krajské zdravotní, a. s. – Nemocnice Most, o. z.** IČO 25488627, se sídlem Most, J. E. Purkyně 270,

takto:

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci podání žalobkyně ze dne 3. 11. 2021, vedené u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 116 Nc 36013/2021, **j e s o u d v o b č a n s k é m s o u d n í m ř í z e n í .**

II. Usnesení Okresního soudu v Mostě ze dne 22. 11. 2021, čj. 116 Nc 36013/2021-7, **s e z r u š u j e .**

## O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem doručeným dne 21. 2. 2022 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, se Krajský soud v Ústí nad Labem, jako soud rozhodující ve správním soudnictví, domáhá, aby zvláštní senát rozhodl spor o pravomoc podle § 1 odst. 1 písm. b) citovaného zákona. Spor vznikl mezi ním a Okresním soudem v Mostě ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 116 Nc 36013/2021, ve věci podání žalobkyně ze dne 3. 11. 2021 (u krajského soudu je věc nyní vedena pod sp. zn. 15 Na 202/2022).

[2] Z předloženého spisu vyplývá, že žalobkyně podala u Okresního soudu v Mostě dne 5. 11. 2021 podání označené jako *„podání stížnosti“*. Z jeho obsahu se podává, že v roce 2017 měl být dceři žalobkyně, v rámci vyšetření prováděného na dětském oddělení nemocnice Most, indikován v oku výskyt bakterie vyvolávající onemocnění kapavkou. Žalobkyně má za to, že ve skutečnosti došlo k záměně zdravotnické dokumentace, nesouhlasí s tím, že její dcera onemocněla kapavkou, a domáhá se v tomto směru *„vymazání zdravotnické dokumentace“*. Tvrdí, že nemocnice s ní odmítá komunikovat a záznam nechce vymazat. Ve spise je dále založeno několik kopií listin, a to (i) sdělení ombudsmana žalované ze dne 21. 11. 2018, zn. Omb 131/18, o opakovaném prošetření její stížnosti, (ii) sdělení Ministerstva zdravotnictví ze dne 30. 7. 2020, čj. MZDR 31782/2020-2/PRO, o stavu prošetřování stížnosti žalobkyně, (iii)

předběžná propouštěcí zpráva dcery žalobkyně vyhotovená dne 16. 11 2017 lékařem žalobkyně, a (iv) část sdělení Krajského úřadu Ústeckého kraje (zn. KUUK/115727/2019/ZD) o zadání vypracování znaleckého posudku v návaznosti na nesouhlas žalobkyně s vyřízením její stížnosti žalovanou. O tomto podání rozhodl Okresní soud v Mostě usnesením ze dne 22. 11. 2021, čj. 116 Nc 36013/2021-7, tak, že ve věci, kterou označil jako *„ostatní věci – nejasné návrhy a podání*“, vyslovil svou věcnou nepříslušnost (výrok I.) s tím, že po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena Krajskému soudu v Ústí nad Labem, jako soudu věcně i místně příslušnému (výrok II.); současně bylo rozhodnuto o nákladech řízení (výrok III.). Svůj postup okresní soud odůvodnil tím, že podání žalobkyně je svou povahou žalobou proti nezákonnému zásahu správního orgánu. Tento typ žaloby podle § 4 odst. 1 písm. c) s. ř. s. projednávají soudy ve správním soudnictví, a proto okresnímu soudu nezbylo, než postupovat podle § 104b odst. 1 o. s. ř. Jaké úvahy vedly okresní soud k závěru, že podání žalobkyně je žalobou proti nezákonnému zásahu správního orgánu, v odůvodnění uvedeno není.

[3] Krajský soud v Ústí nad Labem (jako soud rozhodující ve správním soudnictví), jemuž byla věc postoupena, s postupem okresního soudu nesouhlasí. V návrhu na rozhodnutí kompetenčního sporu uvedl, že rozhodování o žalobách týkajících se vedení zdravotnické dokumentace není svěřeno správním soudům, nýbrž soudům rozhodujícím v občanském soudním řízení. Odkázal přitom na stejný závěr vyslovený v usnesení zvláštního senátu ze dne 17. 10. 2011, čj. Konf 11/2011-6, ve věci žaloby na vydání kopií zdravotnické dokumentace. Navrhl proto, aby zvláštní senát určil, že příslušný vydat rozhodnutí ve věci shora uvedeného podání žalobkyně, jímž brojí proti záznamu žalované do zdravotnické dokumentace své dcery, je soud v občanském soudním řízení, a aby bylo konsekventně zrušeno usnesení okresního soudu, kterým byla vyslovena jeho věcná nepříslušnost a věc postoupena krajskému soudu.

[4] Zvláštní senát o věci uvážil následovně:

[5] Okresní soud v Mostě v předcházejícím soudním řízení popřel svou pravomoc věc rozhodnout a rovněž navrhovatel (Krajský soud v Ústí nad Labem) popírá svou pravomoc ve věci rozhodnout poté, co mu byla postoupena. Zvláštní senát tedy shledal, že se jedná o negativní (záporný) kompetenční spor, ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb. a § 1 odst. 2 věty druhé tohoto zákona, k jehož projednání a rozhodnutí je uvedeným zákonem povolán.

[6] Při rozhodování každého kompetenčního sporu je nutno vycházet z předmětu řízení, vymezeného návrhem na jeho zahájení. Teprve poté, co bude najisto postaveno, čeho se navrhovatel (žalobce) domáhá, je možné přistoupit k úvahám o tom, zda věc spadá do pravomoci soudů, potažmo o věcné příslušnosti soudu tuto věc projednat a rozhodnout. Jinými slovy řečeno, nemá-li soud jasno v tom, čeho konkrétně se navrhovatel (žalobce) domáhá, jsou jakékoli úvahy o jeho pravomoci či příslušnosti z povahy věci vyloučeny.

[7] V posuzované věci považuje zvláštní senát za evidentní, že z obsahu podání žalobkyně ze dne 3. 11. 2021 není zřejmé, čeho se žalobkyně domáhá; toho si byl ostatně dobře vědom i okresní soud, pokud v usnesení ze dne 22. 11. 2021 věc označil jako *„nejasný návrh*“, respektive *„nejasné podání*“. Z toho, co žalobkyně uvedla ve svém podání, lze v kontextu

připojených listin pouze usuzovat, že se dožaduje odstranění konkrétního zdravotního záznamu ve zdravotnické dokumentaci své dcery, že v této záležitosti bezúspěšně jednala s žalovanou a že se na ní obrátila i se stížností ve smyslu § 93 odst. 1 písm. b) zákona o zdravotnických službách (dále jen „zákon o zdravotních službách“). Není tedy zřejmé, zda žalobkyně svým podáním soudu skutečně požaduje, aby soud uložil žalované provést výmaz zdravotního záznamu, respektive vydat opis zdravotnické dokumentace její dcery, či zda se domáhá soudního přezkumu postupu žalované, respektive správního orgánu, který jí udělil oprávnění k poskytování zdravotních služeb [§ 93 odst. 3, § 94 odst. 1 písm. a) zákona o zdravotních službách]; pro absenci jakéhokoli petitu není vyloučena ani možnost, že podání žalobkyně není vůbec návrhem na zahájení soudního řízení, ale (ve shodě s jeho označením) toliko stížností na postup žalované.

[8] Bylo tedy na okresním soudu, aby nejprve žalobkyni vyzval postupem dle § 43 odst. 1 o. s. ř. ke konkretizaci jejího podání, tj. k upřesnění, čeho se jím domáhá. Okresní soud nicméně takto nepostupoval a jakkoli si byl vědom toho, že není jasné, čeho se žalobkyně domáhá, bez jakéhokoli zdůvodnění apodikticky uzavřel, že jde o tzv. zásahovou žalobu dle části třetí hlavy druhé dílu třetího s. ř. s., k jejímuž projednání a rozhodnutí není věcně příslušným.

[9] Důsledkem tohoto vadného postupu okresního soudu je, že za daného stavu věci nemůže zvláštní senát s konečnou platností určit, zda je k projednání a rozhodnutí věci věcně příslušným soud rozhodující v občanském soudním řízení (okresní soud) či soud rozhodující ve věcech správního soudnictví (krajský soud – navrhovatel). Vyloučit nelze ani možnost, že vyřízení podání žalobkyně může spadat nikoli do pravomoci soudů, ale správního orgánu, jednalo-li by se o stížnost proti postupu žalovaného ve smyslu § 93 odst. 2 zákona o zdravotních službách, byť (nesprávně) adresovanou soudu.

[10] Za situace, kdy je třeba nejprve postavit najisto, čeho se žalobkyně podáním ze dne 3. 11. 2021 domáhá, je třeba, aby se o odstranění nedostatku tohoto podání pokusil soud, u kterého uvedené podání napadlo, tj. v dané věci Okresní soud v Mostě. Nebude-li důvod postupovat podle § 43 odst. 2 o. s. ř., bude teprve poté možné uvážit, zda věc vůbec spadá do pravomoci soudů, potažmo který soud je pro projednání a rozhodnutí věci věcně příslušný. V závislosti na výsledku této úvahy poté okresní soud o návrhu (žalobě) rozhodne, přičemž zvláštní senát nikterak nepředjímá, zda má jít o rozhodnutí v meritu věci, či rozhodnutí procesní (§ 104 odst. 1 věta druhá o. s. ř., § 104b o. s. ř.).

[11] Z uvedených důvodů proto zvláštní senát výrokem I. tohoto usnesení podle § 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. rozhodl, že příslušným vydat rozhodnutí ve věci podání žalobkyně ze dne 3. 11. 2021, vedené u Okresního soudu v Mostě pod sp. zn. 116 Nc 36013/2021, je (v intencích závěrů uvedených v předchozím odstavci) soud v občanském soudním řízení.

[12] Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Výrokem II. proto zvláštní senát zrušil usnesení okresního soudu, který svou pravomoc věc projednat a rozhodnut popřel, a odstranil tak překážku věci rozhodnuté.

[13] Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s.] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Mostě postupovat v intencích právního názoru vysloveného v odst. [10] tohoto odůvodnění.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. října 2022

JUDr. Pavel Simon
předseda zvláštního senátu